

РЕШЕНИЕ

№ 67

гр. Разград, 04.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Валентина П. Д.а

при участието на секретаря Мариан В. Найденов
като разгледа докладваното от Валентина П. Д.а Гражданско дело № 20233300100249 по описа за 2023 година

Производството е образувано е по искова молба, подадена от М. В. Н., чрез пълномощник, с която против ответника „Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, с ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Дианабад“, бул. „Д-р Г. М. Д.“ № 1 са предявени обективно съединени иски с правно основание чл. 432 от КЗ, вр. чл. 45 от ЗЗД, вр. чл. 86 от ЗЗД за осъждането на ответното застрахователно дружество да заплати на ищцата сумата от 90 000 лева, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди – болки и страдания от смъртта на нейната майка М. И. Н., вследствие на настъпило ПТП на 30.09.2021 г., в гр. Кубрат, по вина на водача М. И. С., който при управление на моторно превозно средство – товарен автомобил марка „Фиат“, модел „Дукато“ с рег. № ***, застраховано при ответника, нарушил правилата за движение по пътищата – чл. 40, ал. 1 и ал. 2 от ЗДвП, като преди да започне движение на автомобила на заден ход не се е убедил, че пътят зад превозното средство е свободен и няма да създаде опасност и затруднения за останалите участници в движението, и по време на движението си назад не е наблюдавал непрекъснато пътя зад автомобила, и не е осигурил лице, което да му сигнализира за опасности, поради което и по непредпазливост причинил смъртта на пострадалата. Исковата сума се претендира, ведно със законната лихва, считано от 28.03.2022г. до окончателно изплащане на задължението. Претендира се и заплащането на сумата в размер на 1570 лева, представляваща претърпени имуществени вреди, представляващи разходи свързани с погребението на пострадалата и такива заплатени в наказателното производство от страна на ищеца в полза на упълномощен адвокат, като върху тази сума също се претендира законна лихва, считано от датата на предявяване на исковата молба /11.09.2023 година/. Претендира се присъждане на сторените по делото разноски.

В обстоятелствената част на исковата молба са изложени твърдения, че на 30.09.2021 г. в гр., водач на товарен автомобил марка „Фиат“, модел „Дукато“ с рег. № *** – М. И. С., нарушил правилата на ЗДвП, като при управление на заден ход по непредпазливост причинил смъртта на М. И. Н. - майка на ищцата.

За процесното ПТП било образувано наказателно производство, което приключило с влязла в сила Присъда № 6 от 14.04.2022 г., постановена по НОХД № 53/2022 г. по описа на Окръжен съд - Разград, с която водачът М. И. С. е признат за ВИНОВЕН за престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „в“, вр. с чл. 342, ал. 1 от НК, за което му е наложено съответното наказание.

Твърди се, че товарният автомобил марка „Фиат“, модел „Дукато“ с рег. № ***, който причинил процесното ПТП бил застрахован в ответното застрахователно дружество със застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, с полица № BG/30/121002410912,

валидна от 18.08.2021 г. до 17.08.2022 г.

Ищцата навежда твърдения, че във връзка с погребението на своята майка е сторила разходи в размер на 570 лева, както и разходи в наказателния процес в размер на 1000 лева, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение.

Изтъква се, че ищцата, нейният баща и пострадалата ѝ майка били заедно семейство, което било силно привързано един към друг. Двата ѝ родители положили всички усилия да я отгледат и възпитат сами, въпреки финансовите трудности, които съпътствали семейството. Ищцата била силно привързана към своята майка, която я подкрепяла и подпомагала с каквото може. Постоянно споделяла своето ежедневие с нея, както и с нейния баща. Обичала да прекарва време с двамата си родители. Майка ѝ винаги била до нея и неотменно показвала своята майчина обич, което способствало двете да създадат специална връзка. Общували всеки ден, интересува ли се една от друга, правели планове за бъдещето. До последно живеели в един общ дом и споделяли общо домакинство.

След инцидента ищцата скърбяла от голямата загуба. Чувствала се самотна и опечалена. Животът ѝ до голяма степен загубил смисъл, станала апатична към околните, мрачна, некомуникативна и вгълбена в мъката си. Започнала трудно да влиза в контакт с хора, освен с най-близките си роднини. Силната привързаност към нейната майка я кара да се разстройва при всяка мисъл за нея. Твърди, че дълго време след внезапната и трагична смърт на нейната майка не можела да спи, а когато успявала да заспи сънувала щастливи случки с нея, което допълнително я натъжавало и започвала да плаче и да скърби.

Навежда доводи, че ответното застрахователно дружество било поканено на 28.03.2022 г. да ѝ заплати както обезщетение в размер на 160 000 лева за претърпените от нея неимуществени вреди, така и обезщетение в размер на 570 лева, представляващи имуществени вреди. По случая била заведена ликвидационна преписка по щета № 0801-001686/2022-02, като с писмо с изх. № 2872/10.06.2022 г., ищцата била уведомена, че застрахователно-експертната комисия на ответното дружество е приела решение да изплати доброволно сумата в размер на 70 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, в следствие загубата на нейната майка. Определената от застрахователното дружество сума в размер на 70 000 лева било преведено на 31.05.2022 година по посочена от ищцата банкова сметка. Счита определеният от застрахователната компания размер на обезщетението за крайно недостатъчен, поради характера и тежестта на последиците от цитираното ПТП, претърпените и все още търпени от нея страдания, както и остра реакция на стрес.

В обобщение сочи, че в резултат от загубата на своята майка починала при процесното ПТП, ищцата търпи неимуществени вреди, изразяващи се в шок, мъка, стрес, подтиснатост, безпокойство, изострена чувствителност, ранимост, вътрешна опустошеност, безсилие пред обстоятелствата и усещане за разрыв в отношенията с другите и живота като цяло, загуба на надежда и развитие на остра стресова реакция и душевно разстройство.

Моли ответното застрахователно дружество да бъде осъдено да ѝ заплати сумата в размер на 90 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени от нея неимуществени вреди в следствие загубата на нейната майка М. И. Н., настъпила от ПТП на 30.09.2021 година, ведно със законната лихва, считано от 28.03.2022 година, както и сумата в размер на 1570 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди в следствие на същия инцидент, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на исковата молба /11.09.2023 г./ Видно е, че така посочената искова сума се явява разлика между вече определеното и вече изплатено обезщетение от страна на ответното застрахователно дружество и заявената пред него претенция на ищцата общо в размер на 1 60 000 лева.

Съдът е намерил така депозираната искова молба за допустима и редовна, поради което препис от същата заедно с приложенията е изпратил на ответника за отговор.

В срока за отговор е постъпил такъв от процесуалния представител на ответното дружество адв. С. Т., преупълномощена от Зам.-председателя на УС на Адвокатско дружество „П., А. и партньори“.

В него на първо място се заявява, че предявената пред Окръжен съд – Разград искова молба е нередовна, тъй като не е изпълнено изискването на чл. 127, ал. 4 от ГПК, доколкото ищцата не е посочила банкова сметка, по която да бъде преведена сумата при евентуално

уважаване на предявения от нея осъдителен иск.

По същество се поддържа становище за неоснователност на предявения иск по основание и размер, с молба същият да бъде отхвърлен. Обосновава неоснователност на предявените претенции поради прекомерната им завишеност, предвид обстоятелството, че застрахователното дружество е заплатило сумата в размер на 70 000 лева, което покрива в пълен обем търпените от ищцата неимуществени вреди. Счита, че претендираното обезщетение не отговаря на обективните икономически критерии за справедливост – стандарта на живот в страната и конкретното населено място, стандарта на живот и доходите на ищцата.

Счита, че по делото не са представени доказателства, които да запълват фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, което да обуславя уважаване на прекия иск срещу застрахователя.

Навежда възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалата. С оглед механизма на настъпване на процесното ПТП се сочи, че вероятно пострадалата, като пешеходец, е преминала платното за движение на нерегламентирано място, извън пешеходната пътека, което обуславя значителния принос на пострадалата за настъпване на произшествието.

Счита предявената претенция за заплащане на имуществени вреди, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение в хода на наказателното производство за неоснователна. Изтъква, че въпросът за тези разноски се решава в хода на съответното производство и същите не могат да бъдат предмет на друг съдебен процес. Допълнително се посочва, че с постановената присъда по НОХД 53/2022 г. по описа на РОС признатият за виновен М. С. вече е осъден да заплати на ищцата сторените от нея разноски в производството, вкл. заплатения адвокатски хонорар.

Оспорва се дължимостта на законна лихва за забава върху обезщетението за неимуществени вреди, предвид обстоятелството, че застрахователното обезщетение е определено и изплатено в срок, поради което такава лихва не се дължи. Счита акцесорния иск за заплащане на законна лихва за забава за неоснователен поради неоснователност и на главния иск. В условията на евентуалност се сочи, че в случай на уважаване на главния иск, то за начална дата на евентуален иск за лихва би се считала 28.06.2022 г. (три месеца от предявяване на застрахователната претенция, което е станало на 28.03.2022 г.).

С отговора на исковата молба ответникът не оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ № BG/30/121002410912, валидна от 18.08.2021 г. до 17.08.2022 г., по отношение на товарен автомобил марка „Фиат“, модел „Дукато“ с регистрационен № ***.

Не се оспорва, че водачът на застрахования товарен автомобил М. И. С. с поведението си е станал причина за настъпването на 30.09.2021 година ПТП, в резултат на което същият по непредпазливост е причинил смъртта на М. И. Н. – майка на ищцата, за което има влязла в сила Присъда №6/14.04.2022 г., постановена по НОХД № 53/2022 г. по описа на Окръжен съд - Разград.

Ответникът не оспорва, че ищцата е отправила покана за изплащане на застрахователно обезщетение в размер на 160 000 лв., по която същият е определил и изплатил обезщетение в размер на 70 000 лева.

В с. з. ищцата, лично и чрез пълномощника си поддържа предявените иски за неимуществени и имуществени вреди. Претендира присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение по чл.38 от ЗАдвокатурата.

В заседанието по същество, ответникът чрез пълномощник отправя искане за отхвърляне на предявените иски, съответно за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди в по-нисък размер, при съобразяване на вече изплатеното такова. Представя писмени бележки, в които застъпва становище за завишеност на претенцията за неимуществени вреди. Поддържа заявеното становище за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалата. Претендира присъждане на разноски.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, с оглед твърденията и становищата на страните, намери за установено от фактическа страна следното:

Предявени са обективно и кумулативно съединени осъдителни иски с правна квалификация чл. 432, ал. 1 от КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Същите се явяват и допустими, предвид развитата се процедура, предвидена в КЗ по

сезиране на ответника със съответна застрахователна претенция и изразено несъгласие от увреденото лице с размера на предложеното обезщетение.

Ищцата е сезирала ответника на 28.03.2022г., чрез пълномощник със застрахователна претенция за обезщетяване на неимуществени вреди в размер на 160 000 лева, вследствие смъртта на нейната майка М. И. Н., настъпила на 30.09.2021г., вследствие на ПТП, причинено от водач, застрахован при дружеството. По образуваната при ответника застрахователна щета е определено от същия обезщетение за неимуществените вреди в размер на 70 000 лева, с което същата не е била съгласна, но то ѝ е изплатено, като сега на практика се претендира разликата между вече изплатеното обезщетение и претендираното общо такова в размер на 90 000 лв.

По отношение на иска за неимуществени вреди, съдът съобрази следното:

Наличието на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ за увреждащото МПС, товарен автомобил марка „Фиат“, модел „Дукато“ с регистрационен № *** е и застрахователното дружество ответник е безспорно установено по делото.

Установява се също така, че с Присъда № 6 от 14.04.2022 г., по НОХД № 53/2022г. на Окръжен съд Разград, влязла в сила на 30.04.2022г. подсъдимия М. И. С. е признат за виновен в това, че на 30.09.2021 г. в гр. Кубрат, обл. Разград, при управление на моторно превозно средство – товарен автомобил „Фиат Дукато“ с рег. № ***, нарушил правилата за движение по пътищата - чл. 40, ал. 1 и ал. 2 от ЗДвП, като преди да започне движение на автомобила на заден ход не се убедил, че пътя зад превозното средство е свободен и няма да създаде опасност и затруднения за останалите участници в движението, и по време на движението си назад не е наблюдавал непрекъснато пътя зад автомобила и не е осигурил лице, което да му сигнализира за опасности, и по непредпазливост е причинил смъртта на М. И. Н. от гр. Кубрат, майка на ищцата М. Н., престъпление по чл.343,ал.1,б.“в“ във вр.с чл.342 от НК, за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в съответен размер.

По делото е назначена САТЕ, вещото лице по която заключава, че в конкретната ситуация водача не е имал техническа възможност от мястото на което е седял - предна лява седалка, да забележи през огледалата за обратно виждане движещата се зад автомобила пешеходка и да я възприеме като опасност за движението. В наличните данни по делото няма доказателства, които да сочат, че водачът е забелязал пешеходката при потеглянето на заден ход. При наличните по делото данни, че на предната седалка до водача е пътувало и друго лице, то същото е имало техническа възможност през дясното странично огледало или през прозореца на предната дясна врата да наблюдава пътя зад автомобила, съответно да забележи пешеходката, като в този случай водача с помощта на пътника би могъл да реагира своевременно на опасността и да спре преди мястото на удара или да отклони траекторията на автомобила към лявата част на пътя.

Пострадалата М. Н. не е можела да премине пред товарния автомобил, който е бил паркиран косо върху тротоарната площ в непосредствена близост до сградата на търговския център, като същият е препречвал изцяло тротоарната площ и преминаването на пешеходци пред автомобила и движението им по тротоарната площ не е било възможно. Пострадалата М. Н. се е движила по платното за движение, тъй като не е имала техническа възможност да се движи по тротоарната площ вдясно от пътя. При данните от ДП и наличен видеозапис в него експертизата установява също, че автомобила след потеглянето се е движил на заден ход с променлива скорост в продължение на 15 секунди и е изминал 12 метра до мястото на удара. При преминаването на пешеходката покрай товарния автомобил, същият е бил в паркирано състояние и с неработещ двигател. След като пешеходката е отминала задната му част, автомобила е потеглил на заден ход и, след като се е изправил по надлъжната ос на пътя е спрял за 1-2 секунди, след което отново е потеглил назад равноускорително. В този момент пешеходката е била обърната с гръб на 4-5 метра зад автомобила и е вървяла с бавен ход, като автомобила е навлязъл в коридора ѝ на движение. При създамата се ситуация пострадалата пешеходка М. Н., не е имала техническа възможност да предвиди действията на водача, да забележи потеглянето и движението на заден ход на автомобила и да реагира своевременно за да се предпази. Непосредствено преди удара с пешеходката скоростта на товарен автомобил „Фиат Дукато“ е била 21 км/час, като товарният автомобил се е движил равноускорително на заден ход. В съд. заседание посочва и уточнява, че до момента на удара ТА е изминал около 12 метра за 15 секунди. След удара водача е спрял и е върнал в обратна посока – има движение и напред и назад, като пешеходката е прегазена втори път.

Във връзка с търпените от ищцата психични болки и страдания, свързани със загубата на

нейната майка по делото е назначена и изготвена СПЕ, вещото лице по която установява, че за ищцата М. Н. настъпилото на 30.09.2021г. ПТП и загубата, вследствие на същото на нейната майка безспорно е стресогенно събитие, довело до състояние с характеристики на остър стрес. Това е преходно състояние, което обикновено продължава от няколко часа до няколко дни след прекратяване въздействието на стресогенния фактор. В случая е налице стресогенно въздействие на емоционално ниво, т.нар. психичен стрес, което на фона на личностовите характеристики (свръхчувствителност, емоционална нестабилност) са довели до разгръщане на стресова реакция с високо ниво на безпокойство, тревожност, усещане за уязвимост и загуба. При ищцата е налице и т.нар траурна реакция, с проява на скръб, поради загубата на най-близкия човек от семейния кръг - майката и в развитие, в рамките на година и половина след събитието. Тази реакция то определя като естествена реакция на загубата, включваща система от негативни чувства и преживявания, които не касаят диагностичните проявления на психичните разстройства. Същата е свързана с наличие на проява на редица негативни чувства като тъга, плач, гняв и тревожност, както и с промяна на поведението - нарушение на съня и социално отдръпване, както и тенденция към соматизация (стомашно-чревни неразположения, болки в гърба и кръста).

При ищцата са се насложили няколко последващи негативни събития, първото от които е загубата на майката, загуба на бабата по майчина линия и осъдителна присъда за нейния баща, всички преживени от нея като психотравмени, довели до субективен дистрес, нарушаващ обичайното функциониране най-вече в социалната сфера - семейство, контакти, социум, както и в здравословното състояние чрез стомашните разстройства. Това състояние се е изявило в тревожност, безпокойство, отчаяние, чувство на невъзможност за справяне, за изолация и принудително ограничаване на контактите, вегетативни симптоми, усещане за обща неудовлетвореност, апатия, чувство за несигурност, които са с по-силен интензитет в първата година след загубата и постепенно отслабват във времето. По отношение на ищцата в.л. е установило, че същата е преминала през фазите на скръбта, като на моменти все още се наблюдават емоционални реакции /проблеми със съня, безпокойство, страхове, стомашно-чревни проблеми вследствие на травмата от загубата, които остават непреработени и нарушават в известна степен емоционалния баланс на индивида. Същите не нарушават обичайното социално функциониране на индивида и с оглед личностовите особености и ресурсите на средата изразяващи се чрез подкрепа от приятелския кръг с намаляват интензитета и отшумяват във времето. Функционирането в социума на М. Н. към настоящия момент е пълноценно и без признаци на адаптационни нарушения, макар че все още не отговаря на личностовите потребности на лицето и познатата от преди събитието лична самооценка.

Съдът възприема и двете посочени заключения като компетентни и обосновани.

За установяване на търпените от ищцата неимуществени вреди са допуснати и сочени и гласни доказателства.

Според св.И. А., вуйчо на починалата майка на ищцата, М. изключително тежко понесла загубата на своята майка, била непрекъснато натъжена, когато му съобщила за смъртта на майка си плачела. Семейството в което била отгледана М., като единствено дете било идеално, живеели заедно докато майката М. почина. М. учела в гр.Русе и родителите ѝ заплащали семестриалните ѝ такси, тя разчитала на тяхната помощ, макар, че майката не работела по договор, но се занимавали с пчелни кошери. С него е споделяла от стана на ищцата, която е с по-притеснителен характер, че при липсата на майка няма кой да ѝ обърне внимание и е тежко.

Според св.Х. П., фактически съжителник на ищцата от около две години, а към датата на инцидента, неин приятел отношенията в семейството на М. били сплотени, близки, майката на ищцата ѝ помагала със семестриалните такси, изпращала ѝ пари. За погребението М. взелба пари

назаем от нейни познати от М. била много разстроена след смъртта на майката си , постоянно плачела, изпадала в емоционални дупки, не можела да спи, сънувала кошмари, сега по-рядко и се чувства по-добре. След случката се затворила в бебе си около една година почти не излизала. След инцидента започнала да се оплаква от болки в кръста и стомаха, ходила на лекари и масажи.

Изнесеното от двамата свидетели кореспондира с установеното от вещото лице по СПЕ относно преживяното от ищцата, вследствие внезапната смърт на нейната майка, М. Н. на 57 години. Посочените гласни доказателства подкрепят в пълна степен установеното и от вещото лице по СПЕ при ищцата остра стресова реакция, социално отдръпване, тревожност, соматични прояви и др., вследствие смъртта на нейната майка.

По отношение на претенцията за имуществени вреди : Същата е в общ размер на 1 570 лв. от които разноси в наказателното производство, в което ищцата е била ч.обвинител в размер на 1000 лв. и 570 лв. за погребение, за които е представен разходен документ. Видно обаче от присъдата по НОХД №53/2022г. по описа на РОС сумата 1 000 лв. разходи в наказателното производство е възложена в тежест на водача - подсъдим М. И. С..

Въз основа на изложеното по-горе от фактическа страна от правна съдът намери следното:

За да възникне отговорността на застрахователя, следва да са налице следните кумулативно дадени предпоставки: 1/ наличие на деликт при съответното авторство, 2/ противоправност, 3/ вина, 4/ наличие на валидно застрахователно правоотношение по отношение на увреждащото МПС и застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност", ЗАД "ДаллБогг: Живот и Здраве" 5/ настъпването на застрахователно събитие като юридически факт, пораждащ отговорността на застрахователя, 6/ отправено писмена застрахователна претенция от увреденото лице до застрахователя по чл. 380 от КЗ.

По въпросите, обхванати от разпоредбата на чл. 300 от ГПК, а именно и кой е извършил деянието, неговата противоправност и виновността на дееца, гражданският съд е обвързан от приетото с Присъдата на РОС по НОХД №53/2022г., с която водача М. И. С. е признат за виновен в това, че на 30.09.2021 г. в гр. Кубрат, обл. Разград, при управление на моторно превозно средство – товарен автомобил „Фиат Дукато“ с рег. № ***, нарушил правилата за движение по пътищата - чл. 40, ал. 1 и ал. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), като преди да започне движение на автомобила на заден ход не се убедил, че пътя зад превозното средство е свободен и няма да създаде опасност и затруднения за останалите участници в движението, и по време на движението си назад не е наблюдавал непрекъснато пътя зад автомобила и не е осигурил лице, което да му сигнализира за опасности, и по непредпазливост е причинил смъртта на М. И. Н. от гр. Кубрат, майка на ищцата М. Н., престъпление по чл.343,ал.1,б.„в“ във вр.с чл.342 от НК.

При така събраните по делото доказателства съдът намира за установено от фактическа страна, че ищцата е понесла изключително тежко смъртта на своята майка, настъпила внезапно, когато последната е била на 57 години, а самата ищца на едва 24 години , все още студентка, единствено дете без свое семейство и е имала и ще има нужда от нейните обич и подкрепа, които е загубила завинаги.

При съобразяване на горното, съдът намира, че обезщетението за неимуществени вреди в полза на ищцата следва да бъде определено съобразно разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД, в обичайните граници за подобни случаи, съобразно установената съдебна практика, и икономическата конюнктура в страната към момента на увреждането, м.сепретмври 2021г., а именно – в размер на 160 000 лв., каквато е била и общата претенция на ищцата пред застрахователя-ответник. В този смисъл предявеният сега иск за сумата 90 000 лв., се явява изцяло основателен и доказан и по размер.

По отношение възражението за съпричиняване на вредоносния резултат по чл. 51 от ЗЗД, настоящият съдебен състав намира следното:

Съгласно чл. 51, ал. 2 от ЗЗД, ако увреденият е допринесъл за настъпване на вредите, обезщетението може да бъде намалено. Съпричиняването на вредата предполага наличието на пряка причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилия вредоносен резултат. Поведението на пострадалия може да бъде, както действие, така и бездействие, но то винаги следва да е противоправно и да води до настъпване на вредоносния резултат. В настоящия случай не се установява с действията си починалата М. И. Н., пешеходец, прегазен от товарен автомобил да е създавала предпоставки за настъпване на вредите, като в този смисъл съдът съобразява всички налични данни свързани с обстановката и механизма на протичане на ПТП, предвид на което

приема за недоказано наведеното от ответника възражение за съпричиняване.

По отношение на претенцията за законна лихва: При съобразяване на разпоредбата на чл.429 , ал.3 от КЗ , в случая съдът намира ,че законна лихва върху присъденото сега обезщетение ответникът ще дължи считано от 28.03.2022 г. /датата на която е депозирана претенцията по чл. 380 КЗ/, до окончателното изплащане на сумата.

По претенцията за имуществени вреди: Съдът намира същата за основателна до размера на сумата 570 лв., разходи сторени за погребението на майката на ищцата, като за същата е налице разходооправдателен документ, фактура №000000196/02.10.2021г.Законна лихва върху същата ще се дължи от датата на завеждане на исковата молба в съда, 11.09.2023г.до окончателното й заплащане.По отношение на сумата 1 000 лв. Разходи в наказателното производство претенцията е неоснователна и следва да се отхвърли.

По разноските: При този изход на делото разноси ще се дължат само на ищцата, и то на процесуалния й представител , адв. К. К. К. от АК – Русе, на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА , се следва присъждане на възнаграждение в размер на 7 850 лева.

На основание чл. 78, ал. 6 във вр. чл. 83, ал. 1, т. 4 ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Окръжен съд - Разград, сумата 3 622,80 лв. лева - държавна такса върху уважения размер на исковете.

Водим от горните съображения и мотиви, окръжният съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА "Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве" АД, ЕИК 200299615, седалище и адрес на управление: гр. София, п.к. 1172, р-н Изгрев, ж.к. Дианабад, бул. Г.М.Д. № 1, представлявано от Б. Г. И.ов, Р. В. М., Т. Д. Т., начин на представляване: заедно от поне двама изпълнителни директори ДА ЗАПЛАТИ на М. В. Н., ЕГН ***** на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ вр. чл. 45, ал. 1 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД , сумата от 90 000 /деветдесет хиляди/ лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди – болки и страдания от смъртта на нейната майка М. И. Н., ЕГН ***** , починала на 30.09.2021 г. в резултат от ПТП, настъпило на 30.09.2021 г., ведно със законната лихва, считано от 28.03.2022 г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве" АД, ЕИК 200299615, седалище и адрес на управление: гр. София, п.к. 1172, р-н Изгрев, ж.к. Дианабад, бул. Г.М.Д. № 1, представлявано от Б. Г. И.ов, Р. В. М., Т. Д. Т., начин на представляване: заедно от поне двама изпълнителни директори ДА ЗАПЛАТИ на М. В. Н., ЕГН ***** сумата 570 лева, представляваща имуществени вреди, претърпени от смъртта на нейната майка М. И. Н., заплатени разходи за погребение, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от давеждане на исковата молба в съда, 11.09.2023г. до окончателното й заплащане.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен иска, предявен от М. В. Н., ЕГН ***** против „ДаллБогг: Живот и Здраве" АД, ЕИК 200299615, гр. София, за заплащане на сумата 1000 лева имуществени вреди, представляващи разноси в наказателното производство пред окръжния съд.

ОСЪЖДА „ДаллБогг: Живот и Здраве" АД, ЕИК 200299615, гр. София ДА ЗАПЛАТИ на адвокат К. К. К. от АК – Русе, личен номер 1700023270, със служебен адрес: ***, сумата 7 850 лева, представляваща адвокатско възнаграждение, на основание чл. 38, ал. 2 във вр. ал.1, т.2 ЗАДв .

ОСЪЖДА „Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве" АД, ЕИК 200299615, гр. София ДА ЗАПЛАТИ в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Окръжен съд– Разград сумата 3 622,80 лева – представляваща държавна такса върху уважения размер на исковете.

Решението подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Варненски апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – Разград: _____

